

גיליון מס' 11

שנה 84

י"ד באדר תשפ"א

26.2.2021

- עלון פנימי -

עריכה, הקלדה ועיטור: כרמלה

עיצוב: Egg Design

alonimshaarhagolan@gmail.com

גרשון (גרל'ה) אלמוג ז"ל

י"ד תשרי תרצ"ו 11.10.1935

כ"ז שבט תשפ"א 9.2.2021

גרל'ה אלמוג ז"ל

סבא שלי אהוב,

היום אתה עוזב אותנו וממשיך בדרכך ובכל אחד מאיתנו מסתיים לו פרק החיים בליווי שלך. נתחיל מההתחלה ונעלה קצת זיכרונות, כמה כיף להיות נכד לך ולסבתא בקיבוץ. נפגשים בחגים, ימי הולדת במשפחה, אירועים משמחים, או סתם מפגש משפחתי בשבת. לאורך השנה בתור ילד, אתה רק מחכה שהחג יגיע וניסע כבר לקיבוץ. לאחר הנסיעה הארוכה, מגיעים ואומרים שלום לכולם, הולכים לדשא לטקס החג ולקראת הלילה, סבא מוציא לנו מזרונים שיהיה לנכדים איפה לישון. קופצים ומבלים עד שנרדמים וכבר מגיע הבוקר. למחרת נלך עם סבא לשחות בבריכה, נקנה גלידה ונעשה טיול בקולנועית או באופניים, ניסע לכולבו, לבוסתן או למטעי הבננות. כשחוזרים אפשר לצייר, להכין הצגה, מה שמתחשק.

כל החוויות האלו. נוף ילדותנו בקיבוץ. ולפני שנים עשרה שנים סבתא נפטרה ועזבה אותנו, ובעצב גדול שלך ושל המשפחה, החיים המשיכו.

עוד נכדים נולדו ובהמשך גם נינים. כל אחד מאיתנו זכה לליווי שלך סבא. תמיד ראינו כמה המשפחה חשובה לך, כמה לא פשוט עבורך היה בהתחלה ללא סבתא לצידך אך תמיד המשכת להיות עבורנו דמות כל כך משמעותית.

בשנים האחרונות היית איתנו בהכל, בחגים, באירועים המשמחים, במפגשים הקטנים. המשכת להיות חלק גדול מנוף ילדותנו.

השנה האחרונה הכתה בכולנו סבא. מצד אחד מאוד רוצים לשמור עליך, מצד שני לא להשאירך לבד. וההתמודדות באמת הייתה מורכבת. בעיקר לך.

אבל לא זה מה שנזכור סבא. נזכור ממך את הליווי בשלט קרוב-רחוק של כל נכד ונכד. המפגשים, החגים, שיחות הטלפון, הקלנועית, הטרקטור, הכלבו, כדורסל שחייה וכדורגל.

כל אחד יזכור את הילדות כאן בחיקך ואת הליווי שלך אל חיינו הבוגרים.

היית איש מיוחד ופשוט, מדור מיוחד שהולך ונעלם לנו.

תמיד תהיה יקר לליבנו מאוד ונתגעגע אליך.

אוהב וכבר מתגעגע,

עומר

נכדו של גרל'ה, בנה של הדר

לא כך היה צריך לקרות, גרשון,

בשבילנו גרל'ה, אתה התפלחת בתור אתה הצעיר שבינינו.

גרל'ה לא נסע לא יצא להליכה - הלכת רחוק מדי והחבורה התקטנה.

לא יהיו טיולי השבת ליהודית ונחמני ולא השיחות שהלכו והתמעטו, תחסר לי חבר, על באמת.

היית לי חבר, הבוגר והחכם מבינינו, מאז שהיינו ילדים ותמיד.

כבר אז בשעות נעורינו גילו המדריכים, רפי ואסתר, את היכולות שלך, היית ה"מרגיע", ידעת

תמיד מה להגיד ומה לא, ידעת לעצום עיניים כשהמכונית נעלמה ואיתה החבורה, ידעת לשתוק, יותר נכון לא ידעת.

לא פעם שאלת אותי אם אנחנו מאותו דבר, מאותה חבורה, מאותו מקום. הבנים ידעו לנטרל אותך בשקרים לבנים ובתמימותך האמנת ולא שאלת יותר, ידעת על סחיבת המכוניות ע"י החרקות ולא עכלת את האפשרות הזאת וכך נמנעה ממך האפשרות לשקר. וטוב שכך.

השקט שלך והרוגע נטעו בנו הרגשה שהכל בסדר, שדברים יכולים לקרות מבלי שרפי ידע ומבלי שאסתר תחשוד, הכל התרחש מתחת לאפך ואתה היית המבוגר האחראי. לא יכול להיות אחרת.

לא היינו אחרים. היינו חבורת פראי אדם נחמדים וגם יפים ואתה היית בין הכי יפים ונחמדים ותמר מאוד רצתה אותך וידעה למה והסכמנו, גם יפה, גם חכמה ובעיקר בת המקום, שזה היה יתרון. ועכשיו לא במקום ולא בזמן בא הבוס. לא כך היה צריך להיות גרשון.

גרליה איננו איתנו, לא נסע לאמריקה ולא נסע לנכדים, פשוט לא יהיה יותר גרליה בדמותו. רק בזכרון, ויש זכרונות נהדרים.

היה איש ואיננו עוד וצער גדול נפל עלינו.

תחסר לי חברי היקר.

הלכת מבלי להיפרד והצער גדול והכאב גדול והפרידה כואבת.

אחינו אתה.

יפה עברי

פרידה

גרליה,

אני מצלצל 5139 קוד הקיצור בנייד שלך. אתה לא עונה, מחייג לבית - אין תשובה? בטח נרדמת או שכחת להדליק את הנייד. אני קופץ אליך בדאגה, מוצא אותך מחייך עובד בחוץ בגינה ומתאונן: "זה לא כמו פעם, קצת קשה, יש הרבה עשבים", אתה אומר. זה היה לא מזמן.

הפעם אני מצלצל כמה פעמים וזה לא מסתדר לי, אתה לא עונה! הרי סידרתי לך את הטלפון. כנראה גם לא תענה לי יותר, מסתבר. איציק צלצל לי בשתיים וחצי והודיע לי. אני בשוק, המום, מתקשה להאמין. לא מסתדר לי, חבר יקר, שלא תענה לי יותר.

זאת הייתה חבורת אמת עמוקה בלי סודות, עם הרבה שעות של שיחות נפש ועל רומו של עולם. טיילנו עם הקיבוץ והרבה לבד, ארוחות משותפות אצלי בבית עם תבשילי זהבה שזכרה אותך כשותף לאקונומיה. חבר אמיתי. הייתה אהבה בינינו, דיברנו על זה לא פעם, כשאני נזכר - דמעה נופלת לי על הנייר ומטשטשת את הכתוב.

גרליה, החברות הזאת נמשכה שנים אבל הייתה אינטנסיבית מאוד בשנה האחרונה, שנת הקורונה. היינו נפגשים מדי יום או מדברים בטלפון.

לא האמנתי שכך בחטף תיעלם, איש יקר וטוב לב.

אני נפרד ממך בצער רב. אזכור אותך תמיד.

אבי זעירא

לטייל עם גר'ה

הכרתי את גר'ה מחברת הנוער "צבר" בהיותי אחד מילדי חברת הילדים של שער-הגולן, שהתרוצצו חופשי חופשי ברחבי הקיבוץ, שהתחיל לבנות את עצמו מחדש לאחר מלחמת העצמאות. הם היו מבוגרים מאיתנו בעשור ואנחנו הערצנו אותם, כי הם היו: צעירים, פרחים, ללא הורים בקיבוץ, שקצת למדו, עבדו ועשו "שטויות" של בני נוער. חוץ מזה הם היו ספורטאים, שחקני כדורסל טובים ושחיינים שהלהיבו את דמיונו.

כשקצת התבגרנו שיחקנו איתם: כדורסל וכדור-מים. הערצנו את מוסה החזק בחבורה, את שמיל הגדול, עמוס וברוך שחקני כדורסל מצטיינים. אהבנו את מוטקה עם השפס, את חיליק נחמיה ונחמני התימנים, שידעו לרכב על סוסים והיו שחומים ושונים במראה מאיתנו "הלבנונים". ובמיוחד אהבנו את הבנות: יפה ותקוה שהיו "מקימות" שלנו ואת עדה שלימים הייתה המורה לספורט בקיבוץ.

גר'ה שהיה בחור שקט וצנוע לא היה מהבולטים בחבורה. אומנם שיחק כדורסל וכדור-מים כמו כולם, אבל זכור לי בעיקר כעובד במוסד, מתקן את הטרקטורים והמיכון החקלאי. כבן נוער בקיבוץ, המיכון החקלאי ובמיוחד הטרקטורים משכו את ליבי ורציתי לנהוג בטרקטור בשעות העבודה אחה"צ ובחופשות בית הספר. כדרכם של צעירים, הנהיגה בטרקטור לוותה גם בפנצ'רים ובתקלות, שאחריהן היו מגיעים הצעקות והכעסים והאיומים של עובדי המוסד: "אתה אצלי על טרקטור לא תעלה יותר". חוץ מאדם אחד - גר'ה, שאף פעם לא כעס ולא צעק. אולי הבין טוב מכולם את החלק "האתגרי" שבנהיגה, או פשוט בטוב לבו מחל לי ולאחרים. לימים כאשר יצאתי לגמלאות וסיימתי קורס מורי דרך, הכרתי אצל גר'ה צדדים נוספים. יום אחד הוא תפס אותי ושאל אם אוכל לעזור לו בטיולי +60, שאותם ארגן. שמחתי להיענות לבקשתו, היה לי רצון לחלוק את מה שלמדתי בקורס עם כל חובבי ידיעת הארץ ועם כל מי שאוהב לטייל. בפגישותיי עם גר'ה התגלה לי אדם שונה ממי שחשבתי שאני מכיר, אדם עם ידע רב, האוהב ללמוד ולהכיר דברים חדשים, איש חברה ותרבות, אוהב את חברי הקיבוץ וישר דרך.

מדי שבוע היינו נפגשים ובודקים רעיונות לטיולים בארץ. לגר'ה היה חשוב שבסוף הטיול המטיילים יקבלו ממנו "דבר של ערך", כך שלצד החוויה החברתית של הבילוי המשותף, לצד "הסיפור" יהיה גם צד לימודי: שילוב של: היסטוריה, גיאוגרפיה, בוטניקה וזאולוגיה, הכרות עם מקום חדש, סביבה אחרת, בני אדם שונים. גר'ה הכיר טוב מאוד את חברי הקיבוץ המטיילים על יכולתם הפיזית. הוא היה אומר לי תמיד: "יש לנו גם חברים מבוגרים המתקשים בהליכה, תחשוב גם עליהם, ואם יש קטע שלא כולם יכולים ללכת בו צריך להכין חלופה עבורם".

התכונות החשובות שלו היו: היושר, יכולת ההקשבה, הסבלנות, הנכונות להכיל כשלים, לעשות שינויים במסלולים או בלוחות הזמנים בהתאמה לשטח ולמזג האוויר. הוא הקפיד הקפדה יתרה על ענייני כספים. תמיד הזכיר לי שלטיול יש מטרה, לא נוסעים סתם לחגוג על אוכל ובילוי. היה קשה להוציא ממנו אישור על "קפה דרך" במימון ציבורי. הוא ראה ערך עליון בהשתתפות חלקית של החברים במימון הטיול: "ההחלטה להשתתף בטיול כרוכה בהוצאה, זה הופך אותה ליותר רצינית". היה לו קשה לקבל שנרשמים חברים רבים לטיול ובסוף בבוקר חלקם לא מגיעים.

צר לי עליך, גר'ה חברי, על משפחתך הענפה ועל חבריך שעזבת אותנו ככה במפתיע. צר לי

שלא אוכל להיפגש בחדר האוכל או על המדרכה. הייתי פוגש אותך נוהג בקלנועית או הולך על הכביש ההיקפי בקיבוץ, שומע את הערותיך על טיול שהיה או שומע את עצותיך לטיול עתידי. אצלי אתה זכור תמיד כמארגן ומוביל את טיולי +60 במשך שנים רבות. הורשת לנו מסורת מפוארת, בתקוה שנוכל להמשיך ולטייל ונזכור אותך תמיד.

דני ברייר

טיול פרידה מגרל'ה

מועדון המטיילים +60, כשמו כן הוא, מועדון עם ותק של שנים רבות. מבחינתי, הכל התחיל כשגרל'ה הקים אותו, ואחרי שדני ברייר סיים את לימודיו כמורה דרך צרף אותו גרל'ה לצוות. מאז ועד היום, כמעט מדי חודש בחודשו יוצא אוטובוס עמוס בגימלאים צעירים להכיר, לטייל וליהנות ברחבי ארץ ישראל. כשהגעתי גם אני לגיל שאפשר כבר להתחיל - הצטרפתי לחבורה, ולרגע לא הצטערתי. וכמה שאני נהנית! בכל טיול מחדש - מהרוח הטובה, מסיפורי דני, מזכרונות העבר והארגון המופתי של גרל'ה, שבשלב מסוים הזמין אותי להצטרף לצוות שכלל גם את רבקה ונילי הבלתי נלאות. וכך אנחנו ממשיכים ומטיילים כל עוד הכוח ברגלינו.

בטיול האחרון שהתקיים בפורים, יצאנו לראות בתי-כנסת עתיקים בגולן ולהתבשם מפריחות האביב. בתי-הכנסת מחכים לנו במקומם כבר מאות בשנים ומעבירים ערכים ותובנות משנים רחוקות. והפרחים - במיוחד לכבודנו, אחרי משתה של גשם בעיתו - פרחו כולם: רקפות וכלניות, תורמוסים ועיריונים, אירוס-הביצה, חרציות וקחווניים, חרדלים ופרגים ועוד הרבה אחרים קטנים ויפים אף הם. והטיפו ההרים עסיס ירוק מלוא כל העין. לקראת סוף הטיול נכנסנו ל"קפה ומאפה" בכפר האמנים באניעם. וכל זה על מה ולמה?

לפני זמן מה החליט גרל'ה לסיים את תפקידו בארגון הטיולים. לאחר שהלחץ המתון שהפעלנו עליו לשנות את החלטתו כשל, הכנו עבורו טיול פרידה על כוס יין שהבאנו מהבית, קפה ומאפה, מילות פרידה חמות וזכרונות מימים וטיולים רחוקים. גרל'ה, אם עוד לא הבנת, כל מה שנכתב כאן - לכבודך נכתב. כל מי שמטייל איתנו, יודע ומכיר לך תודה והערכה רבה על דרכך השקטה והנעימה בהובלת וארגון הטיולים, על היושרה ומאור הפנים ששמור אצלך לכל אחד ואחת. מקווים להמשיך ולטייל איתך עוד שנים ארוכות! תודה גדולה לך מכל המטיילים (והם רבים) והצוות.

בשולי ברכת הפרידה הזאת

אלה הדברים שכתבתי לגרל'ה, לצערי היום כבר לא איתנו, כשפרש מצוות הטיולים שלנו, לפני מספר שנים אמנם, אך נראה לי כמו אתמול (אולי בגלל זה לא זכרתי את תאריך הטיול...). קיבלתי קשה מאוד את הידיעה על מותו ומיד נזכרתי בטיול ההוא, בו אמרנו לו תודה גדולה על הקמת והובלת טיולי גיל הזהב.

אני רוצה לספר לכם על מה שקרה אחרי שסעדנו את ליבנו במאפה, קפה ואח"כ - על כוס ועוד כמה של יין עלו הזכרונות, השתחררו הלשונות וקלחו הסיפורים על אז והיום, בעיקר על אז.

יואל פרידמן - גם הוא כבר, לצערי, ז"ל - הגיע עם סיפורים על היותו מתנדב ומפגשיו עם הקיבוץ, נוח רינג ויגאל סגל לקחו אותנו לימים שעוד לא היתה לנו מדינה, יפה עברי שחררה סקופים מימי "צבר" ועוד ועוד ועוד, כל אחד הוסיף מילה פה ומשפט שם. כמעט עד אין סוף. אני, הצעירה, בעיקר הקשבת. ואני זוכרת את האווירה, כל כך טובה ונעימה - אף מילה רעה לא נאמרה! ואם "ירדו" על מישו, זה היה עם הבנה והרבה הומור. היום אני מבינה, שבזכותו של גרליה נוצרה האווירה, איש צנוע ושקט, מלא כל טוב, על ידו כולם נעשים טובים, כך אני הרגשתי.

וכמה עצוב לי שגרליה כבר לא איתנו, שלא אפגוש אותו יותר על המדרכות, תמיד עם מילה או שתיים וחיוך שישר עושה לי טוב.

תחסר לי מאוד, איש צנוע ויקר.

תנחומים למשפחה ולכל אוהביו והם רבים מאוד.

רחל קמינגס

מרק עוף צח

בצער גדול, ליווינו היום את חברנו היקר גרליה אלמוג בדרכו האחרונה.

אני מודה שלא זכיתי להכיר היטב את גרליה, אבל חוויה קטנה שהתרחשה דווקא לא מזמן, נשארה לי כזיכרון משמעותי ממנו, שאקח איתי הלאה.

בתקופה האחרונה, גרליה היה מגיע לחדר האוכל מספר פעמים בשבוע, ולוקח הביתה מרק צח בכלי גדול, ולפעמים גם עוף "דיאטה". במהלך הסגר השני, בחגי תשרי, התפריט בחדר האוכל היה מצומצם יותר, ולא הוגשו מרקים. בפעם הראשונה שגרליה הגיע לחדר האוכל בתחילת הסגר, הוא ניגש כהרגלו לעגלת המרקים, וגילה שהיא ריקה. הסברתי לו שבגלל הסגר, אין מרק. ניסיתי גם להתבדח איתו, ואמרתי לו שקיבלתי אישור מיוחד מהמטבח לגלות לו את המתכון הסודי של המרק הצח. אבל, האכזבה הגדולה ניכרה היטב על פניו. בהמשך הסגר, גרליה, שהתקשה לקבל את רוע הגזירה, לא ויתר, והוסיף להגיע לחדר האוכל מדי כמה ימים. הוא היה מוצא שוב ושוב את עגלת המרקים ריקה ויוצא החוצה. בדרך, גרליה היה מקפיד לעבור בקופה, ולהגיד לי, ספק בצחוק-ספק ברצינות: "אודי, אתה לא בסדר! למה אין מרק היום?". לא היה לי משהו חכם להגיד לו, חוץ מלהבטיח לו שהמרק יחזור כשיסתיים הסגר. מספר ימים לאחר הסגר, הגיע אחד החברים לקופה, וכלי עם מרק צח בידו. שפשפתי את עיניי, ומיד אחרי שחייבתי אותו, הלכתי לעגלת המרקים, כדי לראות בעצמי את ה"פלא", ואכן היה מרק צח. הדבר הראשון שחשבתי עליו כשראיתי את המרק, היה על גרליה. בעודי חוזר לקופה, התקשרתי אליו ואמרתי לו בהתרגשות: "גרליה, בוא מהר! יש מרק צח!!!". כעבור מספר דקות, גרליה הגיע לחדר האוכל, עם כלי גדול בידו, למלא בו מרק. הסתכלתי על גרליה, והוא היה מאושר. כבר מזמן לא ראיתי שמחה גדולה כל כך מדבר פעוט כל כך, כמו השמחה שניבטה מעיניו של גרליה.

כך ארצה לזכור את גרליה: בפשטות שלו (במובן הטוב של המילה), בצניעות, בעיקר ביכולת שלו לשמוח דווקא מהדברים הקטנים וגם בהבנה שלי שמהו שנראה לאחד כחסר חשיבות, יכול להיות משמעותי ביותר עבור האחר.

לצערי, עבדתי בחדר האוכל היום, ולא יכולתי להשתתף בלוויה. אבל, גם בחדר האוכל (אולי צריך לומר, דווקא בחדר האוכל), דאגתי לכבד את זכרו של גרליה בדרכי שלי, ובזמן חלוקת האוכל בצהריים, הנחתי פרח ליד המרק הצח, שמהיום, לפחות בשבילי, הוא קצת גם ה"מרק של גרליה".

נוח בשלום על משכבך, גרליה, ותודה.

אודי ארזי

גרליה (גרשון) אלמוג (אלבויים) - תולדות חיים

גרליה נולד ב-11.10.1935 בתל אביב להוריו שרה ויהושע אלבויים, אח לשלמה. את שנות לימודיו ביסודי עשה בבית הספר "כרמלי". בגיל 12 הצטרף לתנועת "השומר הצעיר", בה היה חניך ומדריך. בתיכון למד בבית הספר המקצועי "שבח", ובתקופה זו עבר גם קורס מ"כים בגדנ"ע.

בגיל 15 הגיע גרליה לשער הגולן במסגרת חברת הנוער "צבר". יחד עם הגרעין התגייס לנח"ל בשנת 1952. במסגרת השירות הצבאי שהה הגרעין בקיבוצים: עין החורש, ברעם ורבדים. בשנות השירות היה גרליה מזכיר הגרעין. באחת הנסיעות לברעם פגש חיילת מוכרת בת שער הגולן, תמר שמה, ושם התחיל הרומן. עם שחרורו חזר גרליה לשער הגולן. הרומן עם תמר נמשך, והם נישאו בשנת 1956 ונולדו להם הבנות ענת, הדר ואורלי והבנים אמיר ועודד. גרליה עבד במשך 12 שנים במוסך. במהלך עבודתו סיים בהצלחה קורס מנהלי מוסך. ממנו עבר לעבוד במפעל "גולן" במשך 12 שנים, ולאחר מכן היה רכז קניות של הקיבוץ במשך 3 שנים.

במקביל לעבודה מילא תפקידים בקיבוץ: הוא היה מזכיר שני, מא"ז ואקונום. כמו כן שימש חבר בוועדות חברים, רכב, בטיחות וצוות שינוי. כשיצא לעבודות החוץ במוסך האזורי, ניהל גרליה את בית הספר לטרקטורים במשך 20 שנה, בהן הדריך נהיגה מונעת ונהיגה בטרקטורים. עם יציאתו לגמלאות, הקים בשער הגולן בית ספר לנהיגה במלגזות שנקרא "המלגזה". את אהבתו לטיולים ביטא בחברות בצוות טיולים של ענפי העזר, ולאחר מכן בצוות טיולי גיל הזהב והשתתף בטיולים של "ביתנו". בנוסף אהב לרקוד, לבלות ולראות סרטים והצגות. הוא השאיר אחריו 5 ילדים, 13 נכדים ו-3 נינים. יהי זכרו ברוך!

ארכיון שער הגולן

מחשבות על מותו של דור

השתתפתי יחד עם חברי קיבוץ רבים בהלווייתו של ידידנו וחברנו גרליה אלמוג ז"ל. מעבר לצער העמוק על לכתו של גרליה שהיה אדם טוב וידיד אמת, הלוויה הזאת העלתה בי הרהורים ומחשבות רבות על תפקיד הדור שלנו ודורות אחרים בחיי הקיבוץ. הלכתי בסיום הלוויה יחד עם צביקה הראל ושוחחנו על גרליה ועל מותו המהיר והפתאומי ולפתע חשבתי: בעצם לאחר מותו של גרליה נשארו בחיים ובקיבוץ מעטים מאד מהדור שלנו, דור הבנים הממשיכים. אמרתי לצביקה באירוניה "צביקה מעכשיו תור הדור שלך להיקרא 'דור הוותיקים' כי מאיתנו נשארו בודדים" צביקה ענה לי "לאן אתה ממהר? יש לכם עוד זמן". אמרתי לו "אולי, אבל אף אחד לא יכול להבטיח"

שיחה קצרה זו עוררה בי מחשבות על חילופי הדורות בקיבוץ ומה היו פעולותיו ותרומתו של כל דור לחברה הרב דורית שלנו. היריעה תקצר כמובן לתאר בפירוט את תרומתו של כל דור ודור, אבל אלה המחשבות שעברו בראשי בסוף הלוויה.

הדור הראשון של מקימי הקיבוץ, אשר הניה רבינוב נציגתו האחרונה נפטרה לפני זמן קצר, היה דור אידיאולוגי מסור מאוד לערכי תנועת העבודה והשוה"צ, ולזכותו תירשם הקמת הקיבוץ בתנאים הקשים של התקופה ההיא, בעמל ובמסירות אין קץ, וגם קימומו מחדש לאחר נטשתו במאי 1948. לדור זה אנחנו חייבים את עצם קיום הקיבוץ, ותמיד אזכור זאת. ההשלמות שבאו אחריו, הן מקפריסין והן מהתנועה הישראלית, התאימו מאד למושג 'השלמות' הן השלימו את דור הוותיקים כמעט בכל מובן, אבל הוסיפו לקיבוץ צבעים חדשים במיוחד בתחום האמנות והתרבות וגם בתחומי עשייה נוספים וחדשים. גם דור זה כבר איננו איתנו.

הדור הבא הוא אנחנו, דור הבנים הראשונים. מותו של גרליה הדליק בי את המחשבה שאולי עכשיו תורנו להצטרף לדורות הקודמים. הדור שלנו שנקרא גם דור ההמשך לא הצטיין במיוחד בערכים סוציאליסטים או קיבוציים. היינו דור מעשי יותר שהתרכז לאחר שירות צבאי, לרוב קרבי, בבניין החקלאות והמשק. בדור זה רבו עזיבות הקיבוץ, ועליו נכתב השיר "בלדה לעוזב קיבוץ". למרות זאת היה הדור שלנו במשך זמן רב השלד הארגוני והכלכלי של הקיבוץ, ובכך הייתה תרומתו העיקרית.

האתגר שניסיתי באופן ספונטני בסוף הלוויה לשים בפני צביקה (רק מפני שהלכנו יחד), ובעיקר בפני הדורות הבאים, הוא שתורם הגיע. למעשה בתחומי ריכוז הענפים ובמיוחד בחקלאות זה כבר קורה, אך לעומת זאת המפעל, שהוא מקור פרנסתנו העיקרי, מתקיים בעיקר בזכות עובדים שאינם חברי קיבוץ. גם בתפקידי ניהול עיקריים, הן במשק והן בקהילה, אין מספיק צעירים הנושאים בעול.

לשמחתי, אני רואה שבניגוד לעבר כמעט שאין עזיבות אצלנו, אלא יש דווקא חזרה לקיבוץ. לדעתי, המשכו של הקיבוץ שלנו תלוי, בנוסף לחזרת בנים לביתם, גם בנכונות הדורות הנוכחיים לקחת עליהם את כל האחריות. אנחנו נוכל במקסימום להיות 'נותני עצות', אבל זאת רק אם תהייה נכונות לקבלן.

לסיכום, גרליה חבר יקר, תסלח לי שבזמן לווייתך חשבתי עליך, אבל גם על נושאים אחרים. יהי זכרך ברוך.

אילן אשל

משולחן המזכיר / פברואר 2021

לחברים שלום,

את הדיווח החודשי בחרתי לפתוח במספר עדכונים על התקדמות המודל השיזורי והבניה הצפויה.

1. חידוש מהלך הקליטה: לפני כחודש קיימנו מפגש נוסף עם נקלטים פוטנציאליים, בו השתתפו כ- 12 בניות קיבוץ. המפגש נערך כחלק מחידוש מהלך קליטה, המתבסס על שיווק מסלול הקליטה במודל השיזורי, והצעה למשפחות להצטרף במעמד של תושבות בתחילת 2022. כחלק מתהליך הלמידה והפקת הלקחים, בכוונתנו לגייס פרויקטור/ית לריכוז התהליך בכללותו (קליטה, דיור, וכו') שייעשה ביחד עם הנגשת מידע למעוניינים.

2. קבוצת הורים: לאחרונה התארגנה קבוצת הורים לבנים/ות המתעניינים בקליטה בשער הגולן, במטרה לשנות מספר סעיפים בתהליך הקליטה שאושר בשנה שעברה בקלפי. צוות השינוי החליט להיפגש עם ההורים, לפרוס לפנייהם את המסלול ושלביו, ובסיומה של הפגישה נתבקשו ההורים להכין מסמך המרכז את הנושאים אותם הם מבקשים לבחון. לאור העובדה שהמודל השיזורי והסדרי הקליטה המפורטים כבר אושרו בקלפי, נבחן את בקשות קבוצת ההורים לשינוי המודל בהתאם להחלטות שכבר התקבלו והצורך אם נדרש - לשנותן.

הנושא המרכזי שההורים ביקשו לבחון, עקב מצוקת הדיור הנוכחית, הינו ביטול שנת התושבות לפני קליטה והגדלת מספר הבתים שייבנו, כדי לאפשר קליטה מיידית של בני קיבוץ המעוניינים בכך.

חשוב לי לציין, שכל שינוי מהותי בהסדרי הקליטה שכבר אושרו יחייב אותנו להביאו לאישור ציבורי מחודש.

3. מסלול המעבר למודל השיזורי של חברים: מהנקלטים העתידיים נדלג אל העוגן השני, עליו נשען מודל השיזורי, העוגן של "החברים הוותיקים", קרי כל מי שכבר היו חברים לפני תאריך "היום הקובע" שקיבל הקיבוץ. אנו נמצאים כעת בשלב השלמת ההסדרים המפורטים של התנהלות הקיבוץ וזכויות החברים, לקראת הצגתם לציבור בחודש הבא, והצבעה על התכנית בחודש אפריל.

במידה ומסלול המעבר יאושר, נתחיל את שלב ההסברה והסימולציה למשפחות שיהיו מעוניינות לבחון מעבר למסלול קיבוץ מתחדש, במטרה להתחיל וליישם את המעבר למי שיהיה מעוניין בכך במהלך חודש יולי.

חשוב להדגיש שהבחירה לעבור הינה אישית - משפחתית, אין חובה לעבור למסלול החדש. אפשר להישאר בשיתופי.

4. עדכון על עבודת צוות בחינת זכויות הדיור: הצוות שהקמנו ללימוד והגדרת זכויות הדיור של חברי הקיבוץ קיים פגישות ולמד מודלים המיושמים בקיבוצים שונים. ביחד עם עו"ד הקיבוץ המלווה אותנו בתחום הוחלט להציג במפגש הבא דו"ח הסוקר את המצב היום בשער הגולן בכל הקשור לענייני קרקע ובינוי. דורון רות ביחד עם אדריכל הקיבוץ מרכזים את הפרטים אשר יובאו לדיון בצוות לצורך קידום התהליך בקיבוץ. אמשיד לעדכן על התקדמות עבודת הצוות החשוב.

5. **מה חדש בשכונת הירדן:** ביום שני 8/2/2021 התקיימה פגישת זום לכל 10 המשפחות המיועדות לעבור לדיור קבע בשכונת הירדן. במפגש הוצגו למשפחות תוכניות הבניה של הבתים, כולל הדמיה של השכונה בכללותה. אנו מאוד מעוניינים לגבש את הקבוצה הסופית למעבר לשכונה בהקדם האפשרי ולצורך שיתוף הדיירים במהלכי ההתקדמות הפרויקט בהמשך. החברים התבקשו לתת תשובה על כוונתם להשתייך לפרויקט עד לסוף השבוע 14/2/2021.

6. **אתגרי היום שאחרי הסגר:** נדמה כי הכול כבר נאמר והוצע בהתמודדות עם הקורונה. למזלנו, אנו לא משתייכים לישובים שבהם הקורונה מכה. אחוז המתחסנים בשער הגולן הוא הגבוה בין יישובי העמק, ואף בין הקיבוצים כולם, ועל כך מגיע שאפו גדול לכל המתחסנים ולצוות הבריאות המתמרץ. המטרה שעומדת לנגד עיני צוות צח"י היא למנוע את כניסתה של המחלה לשער הקיבוץ. הצוות מקבל החלטות שקולות לאחר בחינה מעמיקה של כל מקרה ומקרה. בכל הקשור למערך החינוך, אנו פועלים בזהירות רבה על מנת למנוע תחלואה, ובמקביל מחויבים לשמור על הנחיות הבריאות.

בהזדמנות זו ברצוני להודות לכל עובדות צוותי החינוך, ולמובילות הגנים, לרונית רכזת הגיל הרך וקרלה מנהלת החינוך החברתי, על עבודתן המסורה בתנאים מורכבים ומשתנים תדיר. לא קל לשמור על שיגרת פעילות בימים מוטרפים אלה והן עשו זאת בצורה מקצועית ואחראית.

אני מקווה שנוכל להשתחרר בהקדם מכל ההגבלות ונוכל לחזור לחיי השגרה המבורכת שהייתה לנו לפני הקורונה. אולם עד אז, מצב התחלואה בארץ מחייב את כולנו להמשיך ולהקפיד על מסכות, ריחוק חברתי, מניעת התקהלות ושטיפת ידיים. שמרו על בריאותכם ועל בריאות הסובבים אתכם, למען כלל הציבור.

רמי יעקב, מזכיר הקיבוץ

משלוח מנות/ טל רייס

חבוק חֶזֶק שְׂבַמְעַט וְנִשְׂבַּח
גַּעְגּוּעִים לְמָקוֹם שְׁאֵהֲבָתִי כָּל כֶּן.
מְגַלָּה שְׁאֵין בָּהּ חֻקִּים וּקְנָסוֹת
שְׂרָבִיט קֶסָמִים שְׂיִתֵּן לִי כוֹחוֹת.
וְכֶתֶר זָהָב יָפָה וּמִכָּאָר
לְכָל מִי שְׁעֵמִד לְצַדִּי וְעֶזֶר
לְכָל מִי שֶׁהִיא וְעוֹדוֹ וְנִשְׁאָר.

בְּמִשְׁלּוֹחַ הַמְּנוֹת שְׁלִי הַשָּׁנָה
אֶאָחֵז לִי שְׂקִית אַחֶרֶת, שׁוֹנָה.
אֶזֶן לְזִמְן שֶׁהֵלֵךְ לְבָלִי שׁוֹב
מִבֶּט לְהִישִׁיר לְמָה שֶׁחָשׁוֹב.
רַעְשׁוֹן שְׁאוֹתָיו נִתֵּן לְהַשְׁתִּיק
מִסָּכָה שֶׁתְּצַלִּיחַ אוֹתִי לְהַצְחִיק,
כְּרִטִּיס בְּנִיסָה לְמִכָּשׁ מִשְׁפָּחָתִי
דְּרָבּוֹן יֵרֶק לְכָל מִי שְׁאֵתִי.

משתתפים בחדר ישיבות: אורה אלון, יהודה כהן, חדוה שקד, נעמי מור, רמי יעקב.
משתתפים בזום: רותם קידר, צאלה גיצין, יואב גולן, שלמה שגיא, אביב לשם, אלי עמוס,
 הלל צרי, זיו בן סירה, יניב צור, אודי ארזי, אילן אופיר.
יו"ר ועד הנהלה: אורה אלון

1. דיון בערעור חברות העובדות ב"גולן" לעניין שינוי בהסכם הצבת ב"גולן" בהקשר להסדר זיקה 1. בין חובת עבודה לחלוקת בונוס

חברות קיבוץ העובדות ב"גולן" ביקשו לקיים דיון נוסף בהסכם הצבתן במפעל בקשר ל"הסדר זיקה בין חובת עבודה לחלוקת רווחים" בסעיף המתייחס לעבודת חברות והיקף שעות שבועיות של נשים. ההסדר עדכן את סך שעות הנשים מסך של 40 שעות שבועיות ל- 42 ושל גברים הפחית מסך של 45 ל- 42 כנהוג בתקן עבודה שבועי במדינה. הבקשה לדיון חוזר עלתה בטענה שהגדלת היקף העבודה השבועי לא היה ברור לרוב הציבור בעת קבלת ההחלטה בקלפי. כמו כן, הגדלת מס' השעות השבועיות לנשים אינה עולה בקנה אחד עם שעות פעילות מערך החינוך ומקומות שירות נוספים בקיבוץ. לאחר דיון במזכירות, הוחלט ברוב קולות שאין מקום לקבל את הערעור לאחר אישורו בקלפי. המזכירות רואה לנכון להתחשב בנסיבות היקפי העבודה בתקופה זו של הקורונה אשר מגבילה מאד את החברות/ת בהיקפי עבודתם בפועל. כמו כן, תימסר הודעה בשיחת קיבוץ הקרובה על השינוי בהיקף שעות העבודה השבועיות ע"פ המופיע בהסדר. לאחר שנת פעילות ראשונה, במידה ויעלו נושאים הדורשים את עדכון ההסדר הנושאים יעברו לדיון בצוות מש"א שנבחר זה לא מכבר לצורך עדכון.

2. דיון בערעור בגין ההחלטה לחייב בתשלום עבור שימוש במועדון הכחול

המזכירות דנה בבקשה לקיים דיון חוזר בהחלטת צוות תרבות לחייב נותני שירות למטרות רווח על השימוש במועדון הכחול. ערך החיוב הינו ע"פ מס' שעות העבודה בפועל או בערך גלובלי, תוך כדי הפעלת שיקול דעת לעניין הפעילות. בכל מקרה השימוש לחברי קיבוץ הינו ללא תמורה. לאחר דיון הוחלט שלא לקבל את הערעור ולהשאיר את ההצעה לחיוב בדמי שימוש כפי שהוחלטה.

3. דיווחים והודעות

חבר מזכירות ביקש להעלות את האפשרות לאפשר בתקופת הקורונה שיעורי עזר לילדים במקצועות שונים ב"בית" במקום היציאה לחוגי המועצה שהופסקו. ההצעה היא להשתמש בתקציב החוגים הלא מנוצל בימים אלה לצורך כך. הוחלט בישיבה לבדוק את האפשרויות הקיימות עם המעורבים (מעין וקרלה) ולהכין מסמך עבודה לאישור במזכירות. הכנת המסמך הוטלה על זיו בן סירה.
 רשם: רמי יעקב, מזכיר הקיבוץ

כסף... כסף... כסף

לחברי שער הגולן שלום, 14.2.2021

הנדון: שינויים ומשיכות בקרנות השתלמות / פנסיות / קופות גמל / ביטוחי מנהלים
לאחרונה נתקלנו במס' לא מבוטל של מקרים בהם חברי הקיבוץ משכו או ביצעו שינויים ו/או ניוודים בקרנות השתלמות / פנסיות / קופות גמל / ביטוחי מנהלים שרשומים על שמם. אנו מבקשים לחדד כי כל מקורות הגמל של חבר הקיבוץ - פנסיה, ביטוח מנהלים, פיצויים, קופת גמל וקרנות השתלמות וכל מקורות הגמל כפי הגדרתם בתקנון הפנסיה של הקיבוץ, שייכים לקיבוץ. משכך אין לבצע שום פעולה במקורות הגמל ללא אישור מוקדם של אחראית הפנסיה מעין כצנלסון.

בברכה,

רמי יעקב, אילן אופיר ענת לשם

העתק: ועדת פנסיה, מעין כצנלסון - אחראית פנסיה

לחברים שלום,

לפני מספר חודשים נשלח אליכם מייל בנושא **קבלת לוקשים במייל**.
מי שעדיין לא הצטרף ומעוניין, מוזמן לשלוח מייל לרינת takziv@golan-gate.co.il

חלוקת הבונוס השנתית - הודעה מהגזברות

כבר חלפה לה עוד שנה, והנה אנחנו שוב מתכוננים לחלוקת "הבונוס" השנתי לחברים. השנה, בדומה לשנה שעברה, הבונוס יחולק לחברים ב- 31.3.21, וניתן יהיה לראות את הסכום בתלושי התקציב שיחולקו בחודש אפריל.

חלוקת הבונוס תהיה לקרן השתלמות של בית ההשקעות "מגדל". הפקדת הבונוס הינה לקרנות השתלמות קיימות ונזילות, כאלו שצברו ותק של 6 שנים ולכן במידה ורוצים ניתן למשוך מהן את הבונוס שיופקד. מי שירצה למשוך את כספי הבונוס מקרן השתלמות יוכל למלא טופס מתאים אצל שירי קרני פרידמן.

חברים שירצו להשלים ההפקדה לקרן השתלמות עד לתקרת ההפקדה הפטורה ממס רווחי הון (שעומדת השנה על 18,480 ₪), מוזמן להעביר אלי בקשה בכתב.

חברים שאין להם קרן השתלמות נזילה (מרבית החברים החדשים) יקבלו את כספי הבונוס בתקציב.

לקראת סוף חודש מרץ יישלח לכל חברה/ מכתב המפרט את גובה הבונוס שקיבלה, ולאן הבונוס הופקד קרן השתלמות / תקציב.

ענת לשם

רמי ואילן שלום,

ע"פ מתווה הקליטה במודל השיזורי, הקיבוץ מתכנן לקלוט 8 משפחות בשנה. בתוכנית המשק שהוצגה לפני מספר שבועות הצגתם ש-16 המגרשים שנשארו בחלקה א' מיועדים לנקלטים והבנייה בהם תתחיל עד שנת 2024. עתודת הקרקע הבאה שעומדת לרשות שער הגולן היא חלקה ד'. החלקה אמנם מפורצלת, אבל הבנתי שיש רצון לבצע שינוי תב"ע של החלקה. כמו כן תכנון השכונה, פיתוח וכו' הינם תהליכים שאורכים שנים רבות (לא רואה את זה קורה בפחות מ-5 שנים), ומצריכים משאבים לא מעטים. מספר שאלות:

1. כיצד המצב שנוצר תואם את תוכניות הקליטה של 8 משפחות בשנה? כיצד יעמוד הקיבוץ ביעד שהציב לעצמו? האם לאחר קליטת 16 המשפחות הראשונות תיעצר הקליטה?
 2. האם לא ייבנו יותר שיכוני קבע לחברי קיבוץ? במידה וכן, אשמח לשמע כמה מתוך מגרשי חלקה א' (16 המגרשים הנותרים) מיועדים לחברי קיבוץ זכאים.
 3. האם יש תוכנית השנה להתחיל ולקדם את חלקה ד', אם לא אז מתי כן?
- בברכה,

תמיר מייזלס

תמיר שלום,

להלן התייחסותנו לשאלותיך.

אכן תוכנית הקליטה שואפת להגיע לקליטה של 8 משפחות בשנה בשטחים המיועדים לבניה. בשלב ראשון אנו מיעדים את חלקה א' לקליטה. אם יהיו חברים שירצו לבנות את ביתם בחלקה א' בעת המעבר ממסלול שיתופי למתחדש הם יהיו בעדיפות על פני כל אחד אחר. במצב שלא יהיו חברים שיבקשו לעבור לחלקה א' בבניה פרטית - המגרשים יהיו מיועדים לנקלטים.

ע"פ הסדר הקליטה, כל מחזור קליטה מחויב לשנת תושבות, במהלך שנת התושבות הקיבוץ יבנה את הבית שאליו המשפחה אמורה לעבור.

בידיעה שיש לנו אישורי בניה לכל 30 המגרשים תהליך הבניה מוערך בשנה וחצי, כך שסה"כ 16 מגרשים ייבנו במהלך של שלוש שנים לערך, כמובן אם במידה ויהיו לנו נקלטים. בניית שיכוני קבע ימשיכו. חשוב לזכור שהקיבוץ במשך השנים בנה בהתאם ליכולתו הכלכלית בכמות של 1.5 בתים לשנה. השנה בכוונתנו לבנות 10 ואולי יותר יח' דיור, דבר המצריך משאבים כלכליים גדולים. אם כך יהיה למעשה, נסגור את רוב הפער הקיים לחברים עם 10 שנות וותק שהם תנאי למעבר לשיכוני קבע. יתר החברים הינם עם וותק מופחת שיצטרכו להמתין מספר שנים עד לבניית שיכון קבע עבורם. לעניין חלקה ד', כמובן שיש צורך להכינה לצרכי בניה בהקדם האפשרי, כולל עדכון תב"ע פירצול וכו'. כן, דברים אלה לוקחים זמן ומשאבים כספיים, אבל אם ברצוננו לקלוט ולבנות לחברים נהיה חייבים לעשות זאת. בברכה,

אילן אופיר ורמי יעקב

סלסלה של מגדנות

לכל אוהביי, ידידי ורעיי.
 לשומרי המשקל בפרט ובכלל,
 הרכבתי בזאת משלוח מנות
 מרגש ומרנין ובכלל לא משמין!
 במקום אוזן המן מתוקה ופריכה
 שמתי אוזן קשבת והמון אהבה
 והוספתי חיזוק של כמה חיבוקים
 במקום סוכריות צימוקים ושקדים.
 ופיזרתי שבבים של הומור ושמחה
 נגיעות של יופי וקצת אמונה
 ועל כל אלה הזלפתי בנדיבות
 סירופ מתוק של אושר ובריאות.
 והרי לכם בזאת סלסלה של מגדנות!
 ובליבי תקווה רבה
 שתלווה אתכם עד לפורים הבא!

אני: יאיר תורג'מן

גיל: 51

איפה אני עובד: חברת QIS, בית תוכנה בקצרון.

החברה מתמחה בתכנון ופיתוח מערכות מידע ומסדי נתונים באינטרנט, אפליקציות למסופונים וטלפונים סלולארים, תוך שימוש בסטנדרטים גבוהים של אבטחת מידע.

החברה מספקת פתרונות אופטימיזציה, מחקר וניתוח לחברות רבות במשק. בין הפרויקטים המרכזיים של החברה ניתן למצוא: מערכות בקרה ואבטחה לחניונים, מערכות למגזר המוניציפאלי (חניה, תשלומים), מערכות צילום לרכבי פיקוח ועוד.

התפקיד שלי: מנהל פרויקט מערכות סלולר עבור חברת PHI (הרשת המשותפת לפרטנר והוט). מהות הפרויקט הינה פיתוח כלי תוכנה למהנדסי רדיו על מנת לבקר ולשפר את ביצועי הרשת הסלולרית.

הקורונה ואני: מאז חודש מרץ עברו כל עובדי החברה לעבוד באופן מלא מהבית, על מנת להמשיך בעבודה רציפה עם מינימום פגיעה בלקוחות. נדרשנו לארגן בזריזות שתי עמדות משרד בבית (אחת לנועה ואחת עבורי) וכך מצאתי את עצמי עובד בחדר השינה של הילדים לצד שיעורי זום לכיתות ה'. הקושי, כמובן, היה לשלב ימי סגר ובידוד לצד עבודה במשרה מלאה, אך לצד זאת הרווחתי חיסכון של שעות נהיגה רבות לקצרון ולמשרדי הלקוח שנמצאים בקריית שדה התעופה.

למדתי שאפשר להתגבר מרחוק על כל אתגר, אך עדיין מורגש החוסר של המפגש האישי וסיעורי המוחות בעבודה.

"חפש את העץ", או "שרשה לה פאם" שמאחורי המשחק

נילי ארזי

בעלון הקודם ב"מי ומה" היה דיווח על המשחק, על המארגנות - יישר כוח! ועל התוכן - מי אם לא עפרה ויעקב - כל הכבוד!

אבל אני רוצה להוסיף אי אלו מילים על החלק ההנאתי שבמשחק.

ובכן, אצלנו המשחק בא לאחר הנטיעה ולא לפני, וכנראה ששתי האפשרויות היו טובות באותה מידה. אז יצאנו, אסף הסבא אנוכי הסבתא ונכדתנו נוף בת הארבע וחצי לראות ולשמוע על היסטורית העצים שלנו. הלכנו לפי הסדר המוצע ועל פי הרמזים, ובכל תחנה שחלה ומת וזה שנשתל במקומו וכמובן השקינו אותו, ונוף התעקשה שנשקה גם את העץ החזק כדי שימשיך להיות חזק ולא יחלה פתאום. בגן השעשועים, כמובן, זיהינו (כלומר, נוף זיהתה) את הדמות מחמישה בלונים ובהזדמנות זו הזכירה לנו שעל קיר המקלט יש עוד כמה ספרים של ציורה שהיא מכירה. בתחנה של הסידרה אסף הראה לנוף איך מחפשים דומים ואיך אוכלים אותם. ליד כליל החורש שרנו את "כאן ביתי" ונוף צילמה אותנו למרגלות העץ (זו התמונה שמופיעה בשער האחורי של העלון הקודם). ליד הפיקוס הבנגלי הסברתי לה מהם שורשי אוויר, והיא ספרה 5 שורשים מלבד הגזע המרכזי. בחורשת הארבעים אספנו איצטרובלים וגם כמה אבנים מעניינות שנוף התלהבה מהם...

ואז... התעייפה קצת הילדה והציעה שאולי נסיים כבר כאן את המשחק. אמרתי לה שנשארו רק עוד שתי תחנות. נעשה אותן בזריזות ואז נלך הביתה לאכול קינוח. כך הגענו לחורשת הראשונים, וכשאמרתי לה שהמטלה היא לספור כמה עצי אקליפטוס יש בשדרה, היא אמרה נחרצות: "סבתא, אז בגלל שאמרת שאת שתי התחנות האחרונות נעשה בקיצור אז בואי נגיד שיש המון, וגם בגלל שאני יודעת לספור רק עד 20" - איזה נימוק יותר משכנע מזה יכול להיות? ואז דהרנו אל התחנה השמינית, לא לפני שראינו שעץ הפומלה שנוף שתלה בבוסתן בחג השמונים צמח עוד קצת (אנחנו דואגים לבקר אותו בכל ביקור שלה בקיבוץ). הגענו לשני העצים הצטלמנו כנדרש וקטפנו שקית הפתעה מהעץ. למרות שקוראים להם פירות יבשים הם היו מרעננים ומרנינים. שמחנו וצהלנו וכמובן נתנו לה לבחור עציץ כדי לקחת אותו ולשתול באדנית במרפסת ביתה בבאר-יעקב. נוף התרגשה עד אין קץ.

בתור סבתא שהיתה פעם מורה ביקשתי מנוף לסכם את המשחק: "אז מה את חושבת, נוף, היה כיף של משחק או לא כל כך?" "היה כיף מאוד", היא אמרה, "אבל גם היה קצת עצוב". "אוי, למה?", שאלתי. ונוף ענתה: "כי אחד הברושים מת. הוא היה חולה ומת". ניסיתי לנחם אותה שבקיבוץ שלנו הכל ירוק ופורח. "אבל זה בכל זאת קצת עצוב. למה הוא היה צריך למות?"

חזרנו הביתה עייפים אך מאושרים.

תולדות ספרים

חדש על המדף

שנת הכלב - אן גארווין	כוכב הצפון - ד"ב גיון
על הקצה - דן רדלר	לחוץ חתונה - עומר ברק
הבת היחידה - א.ב. יהושע	אי-לידה - ציפי קליין-יעקב
מפלצת הזיכרון - ישי שריד	חפה מפשע - ליסה רירדון
יעל לוחמת המוסד בבירות - אפרת מס	סולאר - איאן מקיואן
זרות - ליהיא לפיד	ילוד אשה - אדריאן ריץ'
הרשימה הסודית - צ'נדלר בייקר	צל הברק - אורי יהלום
כשאלוהים היה צעיר - יוכי ברנדס	המרגל האנגלי - דניאל סילבה
הנמלטת האחרונה - טרייסי שבלייה	העורג-סיפור חייו של א.ד. גורדון - גלילה רון פדר עמית
האכזריות - סקוט ברגסטרם	תולדות הדבורים - מאיה לונדה

קיבלנו לספריה בהתרגשות ספר ילדים חדש שכתב עמי בן עמי
שם הספר "מקום אצל סבא" ספר משפחתי חם ואוהב
ובנוסף האיורים המדהימים של אור בן סירא (נכדתה של תקוה גל)

הקדשה שכתב עמי:

ילדים וילדות,

נערים ונערות

נכדים ונכדות

אין עונג גדול יותר מאשר

לשבת אצל סבא ולחנן

ממנו סיפור.

גשו אליו ובקשו ואלו תבאנו

"מקום אצל סבא" יש לכולם.

באהבה

סבא עמי

שלטי רב חן

חברים המעוניינים בשלט פסיפס על קיר הכניסה לבית

בביצוע של רפי הלמר

יפנו למילה ברב חן 052-8664117

דוגמא לשלט:

מידות השלט: לפי הזמנה
המחיר: עלות החומרים בלבד

מלבי מן חן פירדן

הביטחון האישי הוא חלק מאיכות החיים

בואו הצטרפו אלינו!

התנדבו ליחידת המתמיד
להגנה על הבית ולחיימה בפשיעה

לכרטיס והצטרפות:

050-6272609 קובי אלברט:

050-7336463 צפריר יצחקי:

העברת השרביט

ענת אלסטר נכנסה לתפקידה כרכזת בריאות. תודה רבה **ללילי** על שנים רבות של טיפול מסור. לענת, בהצלחה!

טיולי גיל הזהב - הסטוריה

בעקבות ההספדים על **גרליה אלמוג ז"ל** יצאנו לשחזר את ההסטוריה של טיולי גיל הזהב. אז איך זה התחיל? ראשונים היו **פלה כץ ואהוד מנדלוביץ'**, שנעזרו מדי פעם ב**מיכל בז'רנו** כמדריכה. **זהבה בלומנפלד ורמי רימון** קיבלו את הארגון כשהבה היתה רכזת תרבות. במסגרת תפקידה זה הפעילה זהבה את מועדון הקשישים ואת הטיולים לקיבוץ ולקשישים. השרביט עבר ל**רבקה הלמר** במסגרת ועדת קשישים. אל רבקה הצטרף גרליה. אליהם הצטרף **דני ברייר** כמורה דרך. אליהם הצטרפה **נילי ארזי** כשנכנסה לריכוז ועדת קשישים. אליהם הצטרפה **רחל קמינגס**. יש להוסיף, שבכל שנה בשנים האחרונות מתוכנן טיול קיבוץ לסופ"ש (משפחות, ילדים, הורים וסבים) שבו משתתפים גם אנשי גיל הזהב. חוברים יחד ועדת תרבות וצוות טיולי גיל הזהב ומוציאים אותו אל הפועל. כך טיילנו בשנים עברו לאזור עין גדי, לניצנה, ליחיעם ולקטורה. מקווים להוציא טיול גם השנה.

וממשיכים לטייל

ביום שני 22.2.21 יצאו בשני אוטובוסים 38 מטיילי +60 לטיול רוח ופריחות ליער בית קשת, לגלבוץ ולחוות הרוח במעלה גלבוץ. היתה גם רוח קרה אבל היה חום בלב.

יוצאים מהסגר - לאט ובזהירות

בתי הילדים חזרו לפעילות מלאה לפי כללי הזהירות. האירוח הכפרי פותח את חדריו לפי התו הירוק, חדר האוכל עדיין פועל במתכונת של "קח ולך" - "take away" ולקראת פורים מתנהלת פעילות תרבותית עליזה ללא מסיבה המונית. ועדיין אנחנו נדרשים לשמור על כללי ממ"ש: מסכה, מרחק שטיפת ידיים.

גשם גשם גשם

אחרי 4 ימים סוערים בהם ירדו 82.2 ירדו אצלנו בסה"כ 331.8 מ"מ.

חג פורים
שמח!

